

stod heroppe og brugte sin taletid på at sige noget andet.

Så at bruge 80-90 pct. af sin taletid på at fortælle om alle sine egne fortræffeligheder i modsætning til alle andre er der jo ikke noget mærkeligt i, at hr. Ole Stavad gør, medmindre det selvfølgelig også var et forsøg på at få tid til at svare konkret på spørgsmålene, der var rejst. Så det var måske bare et forsøg på at få brugt tiden.

Det viste sig da også, da hr. Ole Stavad nåede frem til den sidste del af sin tale og skulle svare på spørgsmålet om, hvordan Socialdemokratiet ville stille sig i Finansudvalget, når der skal stemmes om aftalen, at det var så uklart, som det var, så kort, som det var.

Altså hvis der er tale om massive nedskæringer i kommunerne, så vil Socialdemokratiets stemmer ikke være afgørende for, om aktstykket bliver vedtaget. Jamen helt ærligt, er der med det grundlag, der ligger nu, tale om massive nedskæringer? Hvis det grundlag, der ligger nu, også giver sig til udtryk i den endelige aftale, så må det som konsekvens af det, hr. Ole Stavad har sagt hele dagen, efter Socialdemokratiets opfattelse være udtryk for massive nedskæringer, og så må hr. Ole Stavad vel også tage konsekvensen af det.

Jeg er selvfølgelig allerede nu lidt interesseret i at vide, om Socialdemokratiet vil tage konsekvensen af sin egen retorik her i salen og stemme imod aktstykket, for det vil give Dansk Folkeparti en nøglerolle, der er unik i hele det her spil. Derfor er det jo interessant for os at vide allerede nu, om man tager konsekvensen af det, man selv siger.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det var en gang sniksnak, som jeg ikke havde forventet, hr. Ole Stavad skulle levere, for spørgsmålene er jo rimelig klare: Hvad synes Socialdemokratiet, at rammerne skal være?

Så sagde hr. Ole Stavad, at rammerne kan ændre sig osv. Ja, det kan godt være, rammerne blev ændret under den socialdemokratiske ledende regering og altid i opadgående retning, så det offentlige forbrug rendte ud af kontrol, men hvad mener Socialdemokratiet, at rammen for vækst skal være i 2004? Det er ikke særlig svært at komme med et tal, hvis man har en klar holdning. Det er ikke særlig svært at komme med et tal, hvis man har gjort op, hvad konsekvenserne er af at lade det offentlige forbrug blive ved med

at stige, som det gjorde under den tidligere regering. Det er ikke særlig svært.

Men hr. Ole Stavad har ikke leveret noget tal. Det er jo, fordi hr. Ole Stavad enten bevidst undgår at svare på spørgsmålet, eller fordi Socialdemokratiet ikke har ønsket at gøre sig klart, hvad Socialdemokratiet egentlig vil.

Så jeg spørger igen hr. Ole Stavad: Hvad er det socialdemokratiske bud på en ramme for vækst i den offentlige sektor i 2004? Det var tredje gang, så nu må hr. Ole Stavad komme med et svar.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er egentlig en meget sigende diskussion, vi har her. Handelshøjskolevenstre tror, at alt kan gøres op i tal.

Når vi sidder i forhandlinger, når regeringen sidder i forhandlinger, så er det tallet, der er vigtigt for hr. Kristian Jensen, og man beslutter tallet på forhånd. Man beslutter på forhånd, hvilket tal man skal lande på, uden på nogen måde at lade sig påvirke af, hvilke mennesker der er i den anden ende, og hvilke konsekvenser det får for de mennesker. Og det er meget sigende.

Der er man fra regeringen og Dansk Folkepartis side startet med at sige, at det tal, vi sagde til kommunerne sidste år man ville bruge som økonomi, når vi skal forhandle næste år, det starter vi lige med at reducere, fordi vi i fællesskab aftalte at lukke nogle ufinansierede skattelettelser ud. Dem ville vi ikke selv betale, men sender regningen videre til kommunerne og til amterne, sådan at kommunerne og amterne er dem, der skal bære ansvaret over for borgerne, når der skal skæres.

Der må jeg sige, at vi ikke først og fremmest gør tingene op i tal, vi gør det op i mennesker. Men vi holder altid rammerne inden for noget, der er ansvarligt og forsvarligt. Det beviste vi i 9 år som regering, og det gør vi selvfølgelig, fordi ellers går det ud over mennesker.

Til hr. Thulesen Dahl skal jeg kun sige, at jeg mener, jeg har givet et meget klart svar, idet vi ikke har noget aktstykke, vi har ikke noget forhandlingsresultat, vi ved ikke, om der bliver en aftale eller der ikke bliver en aftale. På det grundlag har jeg sagt, at vi tager stilling, når tingene bliver forelagt Folketinget.

Kl. 13.30

Der er lang vej igen, men jeg har samtidig givet et klart signal om, at hvis det er sådan, at det er et resultat, der giver massive nedskæringer, så